

1

กริปฟักอ่อนของชอบคุณกับอินทัช ♡

“สวัสดีครับทุกคน วันนี้อยู่กับช่องชอบคุณอีกแล้ว ตอนนี้คุณกับอินมาเที่ยวจังหวัดหนึ่งทางภาคใต้ ให้อินเป็นคนเฉลยดีกว่าว่าที่ไหน”

“เราสองคนอยู่ที่จังหวัดระนองครับ” อินทัชยิ้มบาง

“ใช่แล้ว” ชอบคุณยิ้มกว้างให้กล้องแฉกชั้นคุณภาพดีในมือซึ่งถ่ายโฟกัสตัวเขากับอินทัชขณะเดินข้างกันบนลานหญ้ากว้างเขียวขจี

วันนี้คนตัวสูงสวมเชิ้ตดำตัวหลวมปลดกระดุมสองเม็ดปล่อยชายเสื้อคลุมกางเกงยีนส์เข้ม ในขณะที่ชอบคุณสวมออกแบล็กเป็นเสื้อยืดคอกกลมทรงครอบพอดีตัวกับกางเกงยีนส์แบ็กกีขาว

“คุณกับอินจะอยู่ระนองห้าวันสี่คืน ทริปนี้เราสองคนตั้งใจมาเที่ยวกันแบบชิลชิล วันแรกเที่ยวเล่นในเมือง ส่วนวันที่เหลือ

จะไปลงเกาะ และตอนนี้เราแวะมาถ่ายรูปที่ภูเขาหญ้าครับ”

เจ้าของโบหน้านำรถกดสลักล้อ ถ่ายโฟกัสเนินเขาหญ้าเขียวสามสี่ลูกเชื่อมติดกันภายใต้ท้องฟ้าปลอดโปร่งช่วงสิบโมง

“ภูเขาหญ้าหรือเขาหัวล้านเป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวชื่อดังของจังหวัดระนอง ไม่มีค่าใช้จ่ายในการเข้า สามารถเดินขึ้นไปด้านบนเพื่อชมวิวได้ ไม่สูงมาก เดินไม่ยาก นักท่องเที่ยวชอบมาถ่ายรูปกันที่นี่ นอกจากนี้คนในพื้นที่ยังชอบมานั่งปิกนิก เล่นว่าว ตั้งแคมป์กันด้วย คุณว่าตอนเย็นต้องบรรยากาศดีมากแน่ ๆ นั่งชิลชิล รับประทาน ๆ เห็นวิวภูเขาวิวน้ำตก ทุกคนเห็นน้ำตกใหญ่ ๆ ตรงนั้นไหม”

คนพูดหันหลังแพนกล้องถ่ายเทือกเขาสูงตระหง่านอีกฟากฝั่ง เห็นน้ำตกสายใหญ่ไหลตัดป่าดิบเขียวชอุ่มชัดเจน

“น้ำตกที่เห็นไกล ๆ อยู่นคืออุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาวครับ ที่นั่นมีปูเจ้าฟ้าซึ่งถูกจัดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง มีคนค้นพบปูชนิดนี้ครั้งแรกในประเทศไทยที่น้ำตกหงาวเนียแหละครับ สามารถพบเจอน้องได้แค่ไม่กี่แห่งเท่านั้น ปูเจ้าฟ้าจะมีลักษณะแตกต่างจากปูชนิดอื่นตรงที่กระดองกับก้ามของน้องเป็นสีขาว ส่วนลูกตาขาเป็นสีม่วง...”

ขอบคุณเก็บภาพไปพูดไป ในขณะที่อินทัชใช้โดรนเก็บภาพบรรยากาศตอนคนรักเดินบนทุ่งหญ้ากว้าง หลังจากนั้นทั้งคู่ก็สลักกันใช้กล้องฟิล์มถ่ายรูปกันและกันในมุมเดียวกัน มุมที่มีภูเขาหญ้าเป็นฉากหลัง

“หญ้าเจ้าชู้ติดเต็มเลยอะ” ขอบคุณพูดขณะก้มหน้าดึงหนามออกจากขาทางเองตัวเอง อินทัชได้ยินแบบนี้จึงย่อตัวนั่ง

ลงช่วยเอาออกจนหมด

“ขอบคุณครับเบ๊บ” ขอขอบคุณคลีอี้้มบาง ก่อนทั้งคู่จะพากัน ขึ้นรถเพื่อมุ่งหน้าไปกินอาหารมื้อแรกของวันที่ร้านอาหารชื่อว่า ถอดรองเท้า

ร้านนี้เป็นร้านอาหารใต้ที่ได้รับรางวัลยูสเซอร์ชอยซ์หลาย ปีซ้อน มีรีวิวความอร่อยมากมาย พวกเขาเริ่มเก็บฟุตบอลตั้งแต่นำหน้าร้าน ผ่านห้องครัวเล็กๆ ที่แม่ครัวกำลังทำอาหารเพื่อไปศาลา กินอาหารตรงสวนด้านหลังที่มีโต๊ะตั้งเรียงยาวเป็นแถวเดียว ประมาณเจ็ดแปดโต๊ะ

ทั้งคู่เลือกนั่งข้างกันที่โต๊ะริมสุดห่างจากลูกค้าคนอื่น

“ตอนนี้อาหารมาครบแล้วครับ นำกินทุกอย่างเลย” ขอขอบคุณ พุดกับกล้องบนโต๊ะที่ถ่ายโพกัสทั้งสองคน “อาหารที่สั่งมาวันนี้ ก็จะมีไข่ปลาทอดกระเทียม กุ้งผัดกะปิสะตอ รวาท้องปลากะพง ผัดเผ็ด กุ้งผัดซอสมะขาม ต้มกะทิผักเหลียง ผัดผักเหลียงใส่ไข่” ถึงแม้จะมีเมนูน่าลองอีกหลายอย่าง แต่พวกเขาเลือกสั่งอาหารเท่าที่กินหมดเท่านั้นเพื่อไม่ให้เกิดฟุตเวสต์

อินทชดักข้าวเปล่ากับไข่ปลาทอดใส่จานให้คนที่ยังพุดกับ กล้องอย่างสิ้นไหลเป็นอย่างแรก เพราะก่อนมาที่นี่ขอขอบคุณ พุด ให้ฟังทุกวันว่าอยากลองกินเมนูนี้ที่สุด

“ขอบคุณครับ” ขอขอบคุณพร้อมรอยยิ้มน่ารัก ก่อนตัก ผัดผักเหลียงเน้นไข่นิ่ม ๆ ใส่จานคนข้างตัว

พวกเขาเริ่มรีวิवरรสชาติอาหารทีละจาน มื้อนี้เป็นมื้อที่ทั้งคู่ เห็นตรงกันว่าอาหารอร่อยถูกปากทุกอย่าง

“ชอบมากเลยเหวอ” อินทชเอ่ยถามเมื่อเห็นดวงตาสีน้ำตาล

เป็นประกายขณะเคี้ยวอาหารจนแก้มดูยเหมือนทุกครั้งที่ได้กินของอร่อย

“มาก ฟินอะ คุณว่าเขาทำรสชาติถึง” คนชอบอาหารได้รสจัดจ้านยกนิ้วถูกใจ “อินอร่อยไหมครับ”

“อร่อยครับ วัตถุดิบดีนะ”

“คิดเหมือนกัน เนื้อกุ้งแดงมาก อินชอบจานไหนบ้าง”

“ใช่ปลาทอด กุ้งผัดซอสมะขาม จานสุดท้ายคุณลองทาดู”

“ก็ต้องผัดผักเหลียงใส่ไข่อยู่แล้ว” มั่นใจในคำตอบมาก

อินทักยิ้ม “ถูก แล้วคุณชอบจานไหนสุด”

“ให้ทาดู”

“ใช่ปลาทอด”

“ช่าย คุณตัดสินใจแล้วเนี่ย ผัดเผ็ดก็อร่อย ถ้าอยากกินอีกจะทำไร ร้านอยู่ใกล้ด้วย”

“ไว้เรามากันใหม่” พวกเขาคุยกันตามปกติเพราะมีแค่บางช่วงเท่านั้นที่จะถูกนำไปใช้ในคลิป กินไปคุยไปจนอาหารหมดเกลี้ยงก็ถึงเวลาไปเที่ยวต่อ

“จังหวัดระนองเป็นเมืองน้ำแร่อร้อนที่มีชื่อเสียงมาก ๆ ครับ ติดอันดับน้ำแร่ที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งของโลกด้วย เพราะน้ำแร่ของที่นี่มีแร่ธาตุที่ดีหลายอย่าง ไม่มีสารกำมะถันเจือปน รวมถึงไม่มีกลิ่นเหม็น” ชอบคุณพูดกับกล้องที่ติดไว้ในรถ “ส่วนที่เรากำลังจะไปคือบ่อน้ำพุร้อนรักษะวาริน อยู่ในตัวเมืองนี่เอง เดียวไปดูกันดีกว่าว่าจะเป็นยังไงบ้าง”

ชอบคุณกดปิดกล้อง ก้มหยิบขนมบิสกิตทีนีสตรอว์เบอร์รี่ในกระเป๋าคู่ ทันทีที่เขาฉีกถุง ขนมรูปทรงดอกไม้ก็กระจาย

หล่นทั่วรถ เจ้าของขนมเม้มปาก ฟันลมหายใจทางจมูกเบา ๆ

“ฉีกแรงเกิน อดกินเลย”

“มีถุงเดียวหรือ”

“อ้อ แต่เดี๋ยวกินขนมอื่นก็ได้” ขอขอบคุณหยิบขนมที่หกบน
ตักใส่ถุงที่ละอัน ก่อนก้มลงเก็บบนพื้นรถ ขณะนั้นอินทชจอดรถ
หน้าร้านสะดวกซื้อที่ขับผ่านพอดี

“เดี๋ยวอินหลงไปซื้อให้” ได้ยินแบบนี้ขอขอบคุณที่ยังเก็บขนม
ไม่เสร็จก็เงยหน้าขึ้นพร้อมรอยยิ้มกว้าง

“ทำไมน่ารักจังอะ แฟนใครเนี่ย” เขาเอนหัวดูไกลไหล่กว้าง

อินทชยิ้ม “เอารสตรอร์ว์เบอร์รี่เหมือนเดิมใช้ไหมครับ
แล้วซื้ออกโกแลตเอาหรือเปล่า”

“เอาสองอย่างเลย ขอขอบคุณนะ”

**ใช้เวลาไม่นานพวกเขาก็มาถึงสวนสาธารณะใจกลาง
หุบเขาเขียวชอุ่มติดลำธาร**

“ร้านน่ารักจัง” ขอขอบคุณพูดขึ้นขณะอินทชจอดรถหน้าร้าน
คาเฟ่เล็กๆ ได้ต้นไม้ใหญ่ชื่อว่า Na.Nong Cafe “อินเอากาแฟไหม”

“ก็ดีนะ นั่นร้านที่คุณจะเข้าไปนวดหรือเปล่า” เขาชี้ร้าน
สปาที่อยู่ติดกับคาเฟ่

“ใช่ คุณโทร. มาจองไว้แล้วแต่ยังไม่ถึงเวลา เราไปกินขนม
กับเดินเล่นก่อนได้”

“โอเค ไปกัน”

ขอขอบคุณยื่นเลือกขนมในตู้กระจกที่ดูน่ากินทุกอย่าง สุดท้าย
ก็ตัดสินใจสั่งโกโก้เย็น สตรอร์ว์เบอร์รี่ชีสเค้ก และคุกกี้ช็อกโกแลต

ลาวาหนึ่งชิ้น ส่วนอินทซ์สั่งเพียงอเมริกาโนเย็นเท่านั้น รู้ตัวว่า
ต้องช่วยกินขนมด้วย

พวกเขาเลือกนั่งตรงโต๊ะติดกระจกมองเห็นวิวภูเขาต้นไม้
ดูร่มรื่นสบายตา

“คุณก็อร่อยมาก อินลองชิมดู” เขาตักชีสเค้กเข้าปากพลาง
สบตาคนนั่งตรงข้ามที่กำลังเฝ้าคางจ้องมองมายิ้ม ๆ

“อยากชิมแต่อินไม่มีแรงยกช้อนเลย”

ชอบคุณย่นจมูก ยิ้มขำ เมื่อเห็นอีกคนทำเป็นยกช้อน
ไม่ขึ้นทั้งที่ปกติยกต้มบัวเบลไม่รู้ตั้งกี่กิโลฯ ทว่าเขาก็ป้อนขนมให้
คนที่อ้าปากรอเหมือนลูกนก

ลูกนกตัวใหญ่มีกลิ่นล้ามน่ากัदनนะ

พอนึกถึงนกก็นึกถึงคลิปที่เพิ่งดูเมื่อคืน มันเป็นคลิปผู้หญิง
คนหนึ่งแกล้งบอกแฟนว่าเจอนกหน้าบ้านเพื่อดูว่าแฟนจะมีปฏิกิริยา
ตอบรับยังไง

“อิน เมื่อวานคุณเจอนกตัวหนึ่งที่บ้านด้วยแหละ”

คนฟังเลิกคิ้ว มุมปากปรากฏรอยยิ้มที่แทบมองไม่เห็น “นก
อะไรครับ เป็นแบบไหน”

“คุณไม่รู้จักชื่ออะ ตัวสีเหลือง ๆ” เขาพยายามพูดด้วยสีหน้า
ปกติ กลืนยิ้มเอาไว้

“อ้อ อินก็เจอนะ” เขาพูดด้วยสีหน้าจริงจัง “ตัวเดียวกันแน่
เลย”

“ฮะ อินเจอหรือ” คนถามแปลกใจ “เจอตรงไหน สีเหลือง
เนียนนะ ตัวเป็นยังไง”

อินทซ์ยิ้มปาก พยายามทำหน้าที่สูงสุดความสามารถเมื่อ

คนที่แก้งเขากลับดูตื่นเต้นซะเอง “ห้วงลมๆ ตาโตๆ สีฟ้า บนหัวมีขนสามเส้น”

คนฟังพยายามจินตนาการภาพตาม “รู้ชื่อนกใหม่ คุณ จะลองหาดู”

“ทวิตตี้” อินทัชหลุดหัวเราะ ชอบคุณจึงเพิ่งรู้ว่าโดนแก้ง กลับและปล่อยไก่ไปตัวเบ้อเร่อ

“อินรู้หรือ” คนตัวขาวพูดกลัวหัวเราะ ยกมือเสยผมหน้าม้า ปรกตาลวกๆ ก่อนอ้าปากรับขนมที่อีกคนป้อนให้

“เมื่อคืนเห็นคลิปเคเล่นกับแฟน”

“อ้อออ นี่เอง ถึงว่าโดนจับได้เฉยเลย” ปกติอินตามไม่ทัน เรื่องในโซเซียล ถ้าเขาไม่ส่งคลิปให้ก็แทบไม่รู้เรื่องอะไรเลย

หลังจากนั่งกินขนมคุยเล่นกันแบบไม่เร่งรีบ ทั้งคู่ก็เริ่มเก็บ ฟูตเทจ ถ่ายจุดแรกตรงบ่อน้ำพุร้อนกลางแจ้ง ซึ่งรอบบ่อมีหินปูน สีขาวเกาะหนาจนมีรูปทรงห้อยย้อยสวยงามเป็นเอกลักษณ์

“บ่อน้ำพุร้อนมีทั้งหมดสามบ่อคือ บ่อพ่อ บ่อแม่ และบ่อ ลูกสาว ส่วนบ่อที่ทุกคนเห็นตอนนี้คือบ่อพ่อครับ เป็นบ่อที่ใหญ่ ที่สุดและเป็นจุดที่คนนิยมมาถ่ายรูปมากที่สุดด้วย สามบ่อนี้เรา ถ่ายรูปได้เท่านั้น ถ้าใครอยากแช่เท้าแช่ตัวจะมีจุดบริการแยกไว้ ต่างหาก”

เขายืนโพสทำให้อินทัชถ่ายรูปสองสามรูป ก่อนพากันเดิน ไปแช่เท้าที่บ่อใกล้ๆ ใช้เวลาตรงจุดนี้ประมาณสิบห้านาทีทั้งคู่ก็เดิน ลัดเลาะไปตามเส้นทางออกกำลังกายเล็กๆ ติดล้าธารท่ามกลาง ป่าไม้อุดมสมบูรณ์

ชอบคุณสูดอากาศบริสุทธิ์เข้าปอดพีดีใหญ่ “คุณชอบที่นี่อะ

บรรยากาศดีมากกก ถ้าบ้านอยู่แถวนี้คงมีกำลังใจมาวิ่งทุกวัน มองไปทางไหนก็เห็นแต่สีเขียว แค่คิดก็ฟินละ”

อินทัชที่หยุดยืนถ่ายรูปบนต้นไม้สูงใหญ่พยับหน้าเห็น ด้วย ก่อนที่สะพานแขวนไม้เหนือลำธาร “ไปถ่ายรูปตรงนั้นกัน”

“โอเค เดี่ยวอิน อยู่นิ่ง ๆ ก่อน” ขอขอบคุณย่อตัวนั่งลงตรงหน้า แพนหนุ่ม “เชื่อกองเท้าหลุด ดินะไม่สะอาดหัวทิ่มเอา”

คนถือกล้องก้มมองคนที่ตั้งใจผูกเชื่อกองเท้าผ้าใบให้ใหม่ ด้วยแววตาอ่อนโยน ก่อนเอ่ยขอบคุณตอนอีกฝ่ายยืนขึ้นตรงหน้า อีกครั้ง

“ขอบคุณครับ”

ขอบคุณพยับหน้ายิ้ม ๆ ก่อนได้ยินเสียงบางอย่างที่ทำให้ ตาโต

ตือ ตือ ตือ ตือ ตือ ตือ ตือตือตือตือตือตือตือ ~

จังหวะนั้นรถไอศกรีมสีแดงขี่ผ่านถนนด้านขวามือพอดี ไอศกรีมเลิฟเวอร์ตัวจริงเสียงจริงจึงเรียกไว้ทันที แต่เหมือนคนที่จะไม่ได้ยิน

“ไอติม ไอติม ไอติมครับ” ขอขอบคุณพูดเสียงดังขึ้นกลาง โบกมือหย้อย ๆ อินทัชช่วยเรียกด้วยแต่คนขี่บิดเร็วกว่าเดิม

ขอบคุณนี้ว่าอดกินแล้ว โชคดีที่คนขายหันมาเห็นก่อนเลย ได้ไอศกรีมโคนรสช็อกโกแลตมาอยู่ในมือสำเร็จ

“ตอนสมัยเด็ก ๆ คุณเคยเจอบางคนอะขี่ผ่านไปเลย” ขอขอบคุณพูดในขณะที่อินทัชอาสาเป็นฝ่ายถือกล้องให้เพราะ เจ้าตัวจะได้กินง่าย ๆ “ตอนนั้นสงสัยมากกว่าพี่เขาจะไปขายใคร ขี่ผ่านทุกคนเลย ถ้ารอบไหนเรียกทันนะคุณภูมิใจในตัวเองมาก

อินเคยวิ่งตามรถไอติมใหม่”

“ประจำ ตอนอยู่บ้านตายายนะ แต่อินชอบดักเรียกรถไรตี้ สายใหม่หยอดเหรียญมากกว่า” เขาก็มหันหน้ากินไอศกรีมที่ยื่นมา ตรงริมฝีปาก

“เฮ้ย จริงด้วย ตอนเด็ก ๆ คุณก็ชอบ ลืมไปแล้วนะเนี่ย”
ขอบคุณกั๊ดไอศกรีม

“อินไม่ได้ชอบกินเท่าไรหรอก ชอบเล่นมากกว่า”

“คุณชอบกินด้วย ชอบเล่นด้วย ลุ้นดี คิดถึงตอนเป็นเด็กจัง” พวกเขาคุยเรื่องกิจกรรมที่ชอบทำในวัยเด็กจนกระทั่งเดินไปถึงจุดหมาย

หลังจากเก็บฟุตบอลบนสะพานแขวนไม้ที่มีเพียงพวกเขา สองคนเสร็จสรรพตากล้องมืออาชีพรักช้อถ่ายภาพตรงจุดนี้ต่ออีกหน่อย ชอบคุณจึงทรุดนั่งบนสะพาน ห้อยขาแกว่งไปมา ในอากาศ มองกลุ่มเด็กเล่นน้ำในลำธารพลางคิดอะไรเรื่อยเปื่อย ระหว่างนั้นเขาเหลือบเห็นแมวส้มสลับขาวตัวหนึ่งเดินนวยนาดมา ฎไถ่ตัวกับข้อเท้าของคนที่ยืนข้างตัว

“น่ารัก” อินท้ชบอกรพร้อมรอยยิ้มเอ็นดู

ชอบคุณยกยิ้มเมื่อเห็นทาสแมวย่อตัวลงลูบหัวแมว เขาหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมาถ่ายภาพน่ารักตรงหน้าเก็บไว้ แอบคิดในใจว่าตอนนี้ในแกลเลอรีมีรูปคอลเล็กชันแฟนหนุ่มเล่นกับแมว เยอะมาก เพราะไม่ว่าจะไปที่ไหนก็มีแมวมาเล่นกับอินท้ชตลอด

“เหมือนแมวทุกตัวชอบอินเลยอะ” ชอบคุณพูดขณะมอง แมวน้อยใช้หัวฎไถ่ฝ่ามือใหญ่อย่างอออดอ้อนไม่หยุด

“แล้วคุณชอบไหม” อินท้ชช้้นตามอง ดวงตาฉายแวว

หยอกเย้า

“คุณไม่ใช่แมวสักหน่อย”

“แต่ชอบอ้อนอินแบบนี้เหมือนกันเลยนะ”

“ตอนไหน ไม่เห็นจะจำได้เลย” คนพูดทำหน้าที่ไม่รู้ไม่ชี้ ก่อนเห็นรอยยิ้มมุมปากและสายตาวិบวับถูกส่งกลับมา

“อาจจะเป็นเมื่อคืน ตอน...” พุดไม่ทันจบริมฝีปากได้รูปก็ถูกมือเล็กทาบทับไว้เสียก่อน คนแห่หัวเราะในลำคอตอนเห็นคนเขินทำปากมูบมิบบอกว่าถึงเวลานวดแล้ว แล้วลุกขึ้นเดินทันที ชายหนุ่มบอกลาแมว แล้วเดินตามไปกอดคอคนหน้าแดงหูแดง

พวกเขาเดินไปร้านน่านองฮอตสปาเพื่อแช่ออนเซ็นและนวดน้ำมันตามแพลนที่วางเอาไว้ ทั้งคู่ถูกใจโปรแกรมนี้มาก รู้สึกผ่อนคลายสบายตัวขึ้นเยอะ หลังจากนั้นไปกินข้าวเย็นกันต่อที่ร้านอาหารคูนลินซึ่งเดินจากร้านสปาไปไม่กี่ก้าวก็ถึง

ร้านอาหารแห่งนี้เป็นร้านอาหารใต้และมีเวิร์กชอปให้ลองทำผักดกเหียงใส่ไข่ด้วยตัวเอง ชอบคุณเป็นคนลงมือทำตามที่พนักงานบอก ส่วนอินทซ์ที่คอยเก็บภาพก็ยิ้มเป็นระยะเมื่อเห็นท่าทางทะมัดทะแมงของคนที่ทำอาหารเก่งขึ้นเยอะแล้ว

คบกันมาปีกว่า ชอบคุณทำอาหารที่เขาชอบให้กินบ้าง ถึงจะมีอยู่ไม่กี่เมนูที่เจ้าตัวทำเป็นแต่ก็อร่อยทุกอย่าง

มีวันนี้พวกเขาสั่งปลาหูทอดกะปิ น้ำพริกไข่ปู หมูค้อ ปลาหลุมพุก ส่วนงานสุดท้ายชอบคุณลองเขย่าเชิมนูที่ทางร้านมีไว้ให้เล่น และได้แกงส้มไข่ปลาริวิวมาอีกหนึ่งอย่าง พอกินอาหารรสชาติดีหมดเกลี้ยง ยูทูปเบอร์หนุ่มก็เลือกปิดท้ายมื้อนี้

ด้วยการชวนคนรักกินไอศกรีมสามมิติรสสองแถวไม้ที่ทางร้านมีขาย

อินทัชเลือกธชาเย็น ชอบคุณเลือกธสนมเย็น

“อิน คุณขอถ่ายรูปไปติดมู่กันกับรสสองแถวหน่อย” คนชวนหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมา ถ่ายสองมือที่ยื่นไอศกรีมรสสองแถวไว้ข้างกัน บนข้อมือของทั้งคู่มีสร้อยลูกปัดที่ขอคุณเป็นคนทำเองตอนไปตลาดเก่าหัวตะเข้สวมอยู่ จากด้านหลังเป็นรสสองแถวไม้สีแดง

“ขอชิมไอติมอินชนิดหนึ่งได้เปล่า”

อินทัชยื่นไอศกรีมให้คนข้างตัว ก่อนกัดไอศกรีมนมเย็นที่ถูกยื่นมาตรงหน้า ขณะนั้นฝนตกปะทะปะลงมาพอดี และเริ่มแรงขึ้นเรื่อยๆ ทั้งคู่จึงรีบวิ่งไปขึ้นรถที่จอดอยู่ไม่ไกล

“เวลามาเที่ยวจังหวัดระนองอาจฝนได้ตลอดนะครับ ที่นี้ฝนตกบ่อยสมฉายาเมืองฝนแปดแดดสี่ คุณก็เจอฝนตั้งแต่ลงจากเครื่องฯ เลย”

พวกเขาเดินทางไปเช็คอินที่รีสอร์ทในตัวเมือง และได้รู้ จากพนักงานต้อนรับว่าช่วงนี้มีงานประจำจังหวัดซึ่งจัดอยู่ไม่ไกล ทั้งคู่จึงไปเดินเล่นชมบรรยากาศในงานต่อ ระหว่างทางมีแฟนคลับเข้ามาทักทายเป็นระยะ ชอบคุณเริ่มชินกับสถานการณ์นี้มากขึ้นแล้ว จึงตอบกลับพูดคุยด้วยความเคอะเขินน้อยลง

พวกเขาใช้เวลาที่โซนของเล่นนานเป็นพิเศษ และเล่นกันเกือบทุกซุ้ม ทั้งปาโป่ง โยนห่วง บ้านผีสิง และตอนนี้อยู่อยู่ที่ซุ้ม...

“บิงโก”

ขอบคุณหัวเราะจนตาหยีเมื่อเห็นคนนั่งตรงข้ามพูดคำนี้ขึ้นมาอีกครั้งพร้อมรอยยิ้มกว้าง “อินดวงโคตรดีอะ ชนะสองตาดิดเลย”

“คุณอยากได้รางวัลอะไรไหม”

“ไม่อะ อินเอาให้เด็ก ๆ ดีกว่า” ขอบคุณพยักพเยิดหน้าไปทางเด็กผู้หญิงวัยหกเจ็ดขวบสองคนที่นั่งโต๊ะใกล้กัน ทั้งคู่กำลังลุกขึ้นจากโต๊ะ บนกันว่าอยากได้ตุ๊กตาแต่ไม่ชนะสักที

อินทัชให้คูปองรางวัลแก่เด็กหญิงคนละใบ สองพี่น้องจึงยกมือไหว้ขอบคุณด้วยรอยยิ้มเต็มแก้ม

“ขอบคุณนะคะ” หญิงสาววัยยี่สิบห้าที่มากับเด็กทั้งสองเอ่ยปาก ในขณะที่พยายามระงับความตื่นเต้นอย่างสุดความสามารถ เพราะเป็นแฟนคลับตัวยงของทั้งคู่

ความจริงเธอเห็นคู่รักคู่นี้นั่งโต๊ะข้างกันมาสักพักแล้ว ทว่าไม่กล้าพูดอะไรสักคำ เนื่องจากไม่ยากรบกวนเวลาส่วนตัว ได้นั่งเล่นกับหลานเจียบ ๆ หลุดยิ้มเป็นระยะตอนได้ยินบทสนทนาน่ารักเข้าหูโดยบังเอิญ พอโดนอินทัชทักก่อนแบบไม่คาดคิดเธอก็ตั้งใจจนพูดอะไรไม่ออก

แฟนคลับสาวเหลือบมองเจ้าของใบหน้าคมคายได้ไม่กี่วินาทีก็รีบดึงสายตากลับด้วยความเขิน

พี่อินโคตรหล่อ เป็นคนหล่อมากที่สุดคนหนึ่งเท่าที่เคยเจอมา แต่พอหันไปสบดวงตากลมไต๋น่าเอ็นดูของเจ้าของช่องยูทูปที่ยืนอยู่ตรงหน้าก็เขินไม่แพ้กัน

อ้ากกก...

กริ๊ดร้องในใจยี่ดียว อยากพูดชมออกไปสักสิบประโยค

แต่ทำได้แค่พูดออกไปว่า...

“ตัวจริงน้องคุณน่ารักมากเลยคะ” เผลอเรียกน้องออกไป
ทั้งที่เขาอายุมากกว่าหลายปี แล้วก็อ้ากยาวเหยียดในใจอีกครั้ง
ตอนเห็นรอยยิ้มน่ารักใจละลายแบบระยะระยิดถูส่งกลับมา

“ขอบคุณนะครับ” ขอบคุณยกมือไหว้

อินทชอมยิ้มเมื่อเห็นริ้วสีแดงบนแก้มขาว เขารู้ว่าขอบคุณ
ยังเงินเวลาโดนชมต่อหน้าแค่พยายามเก็บอาการไว้ พุดคุยกัน
นิดหน่อยพวกเขาก็ยกมือไหว้ขอบคุณก่อนแยกตัวออกมา

ขอบคุณเหลือเกินปีนี้อดลมต่อ กติกาของร้านนี้คือต้องยิง
ให้ดาวในกระดาศหายไปทั้งหมดถึงจะได้รางวัล ซึ่งเขาทำได้ตั้งแต่
ครั้งแรก

“เป็นไง แฟนอินแก่มะ” ขอบคุณชูตูกตาพร้อมยกนิ้ว
ท่าทางนั้นเรียกรอยยิ้มเอ็นดูจากคนมอง

อินทชไม่แปลกใจในผลลัพธ์เพราะไม่ใช่ครั้งแรกที่เขาเห็น
อีกอย่าง...ขอบคุณเคยเรียนยิงปืนตั้งแต่เด็ก ทั้งยังยิงแม่นมาก
ด้วย

“แก่งๆ ปะ เดี่ยวอินให้รางวัล” เขากุมมือเล็กกว่าจูงเดินนำ
ฝ่าผู้คนขวักไขว่ไปอีกทางหนึ่ง

รางวัลจากอินทชถูกใจคนรับมาก เพราะมันเป็นขนมโป่งแห้ง
ที่ขอบคุณต้องกินทุกครั้งที่เขาเจอเขาซื้อคนละสองไม้ ก่อขึ้น
ไปนั่งกินด้วยกันบนชิงช้าสวรรค์สีสันสดใส

ขอบคุณกัดขนมคำเล็กพลางกวาดตามองวิวเบื้องล่าง
ครันเหลือบเห็นคนตรงข้ามที่นั่งเขาชนกันยกโทรศัพท์มือถือขึ้น
มาถ่ายรูปเขาก็หันไปทำหน้าที่ตลกๆ ใส่กล้อ้ง ทั้งแลบลิ้น ปากจู้

ทำหน้าที่ซึ่งขงแบบไร้เหตุผล ซึ่งทุกรูปนารักมากในสายตาคนถ่าย
 พอชิงช้าอยู่บนจุดสูงสุดพวกเขาก็ถ่ายเซลฟี่คู่กันโดยยื่นแก้ม
 แบนแก้ม ทำท่ากั๊ดขนม ยิ้มตาปิดทั้งสองคน
 รูปพวกนี้ไม่ได้โพสต์ลงที่ไหน ถ่ายเก็บไว้เป็นอีกหนึ่งความ
 ทรงจำ

วันถัดมา เสียงนาฬิกาปลุกดังขึ้นตอนเจ็ดโมงเช้า อินทัช
 ได้ยินเสียงแล้วแต่นอนต่อ ส่วนชอบคุณรีบลุกไปเข้าห้องน้ำอย่าง
 ไม่อิดออด ต่างจากเวลาปกติที่ต้องลี้ลานิดหน่อยกว่าจะชุดตัวเอง
 ขึ้นจากเตียงได้ อาบน้ำเสร็จเขาก็รีบออกมาแต่งตัวพลางเรียก
 คนที่ยังนอนอยู่ไม่ยอมตื่นง่าย ๆ

“อิน ตื่นเร็ว”

คนจ้วงเงยผงกหัวขึ้นจากหมอนนุ่ม ปรี๊ดตามองคนที่ดึงมือ
 เบา ๆ “ก็โงงแล้ว”

“เจ็ดโมงกว่าแล้ว ตื่น ๆ คุณกลัวโรตีหมดก่อน”

คนง่วงอมยิ้มเมื่อได้ยินเหตุผล เขาลุกขึ้นนั่ง “โอเค แต่คุณ
 ลืมอะไรหรือเปล่า” พุดจบก็ทำแก้มป้องข้างหนึ่ง ชอบคุณยกยิ้ม
 ก่อนก้มหอมแก้มชาวฟอดีใหญ่

อินทัชลุกจากเตียง หอมขมับคนรักก่อนไปอาบน้ำเก็บของ
 ขึ้นรถแต่โดยดี เพราะรู้ว่าชอบคุณอยากแวะร้านอาหารที่อยากกิน
 อีกสองร้านก่อนลงเกาะ ซึ่งสองร้านนี้อยู่คนละทางจึงต้องใช้เวลา
 เดินทางนิดหน่อย

ร้านแรกคือร้านโรตีนิสราที่อยู่นอกตัวเมือง พวกเขาสั่งไก่ทอด
 ห่อหมกผักเหลียง โรตีสาน้ำมันไก่ โรตีพิชชา ซาเย็นอีกหนึ่งแก้ว

ขอบคุณประทับใจไปหมดสุด ๆ หนึ่งกรอบ เนื้อข้างในนุ่มชุ่มฉ่ำ อร่อยมากจนสั่งเพิ่มอีกจาน ความจริงเขาอยากกินอีกแต่ยังต้องเก็บท้องไว้กินร้านต่อไปด้วยเลยต้องห้ามใจตัวเองไว้

หลังจากจากร้านนี้พวกเขาก็แวะร้านขายของฝาก ชื่อของให้คนในครอบครัวและทีมงาน ก่อนมุ่งหน้าไปร้านติ่มซำระนอง โอชา ทว่าตอนขับรถเข้าตัวเมืองขอบคุณเหลือบเห็นร้านขนมเบ๊อิงโบราณแบบพื้นเมืองที่เปิดขายหน้าบ้านหลังหนึ่ง เขาจึงแวะลงไปซื้อพร้อมเก็บฟูตเทจด้วย

ขอบคุณยืนถือกล้องถ่ายเตาที่เจ้าของร้านกำลังทาน้ำตาล มะพร้าวลงบนแผ่นแป้งบางกรอบแล้วตามด้วยมะพร้าวชุบ ดูน่ากินมาก เขาซื้อสามชิ้น หนึ่งกินบนรถ ป้อนให้คนขับด้วย

อร่อยอีกแล้ว อร่อยมากด้วย

ขอบคุณไม่เคยกินขนมเบ๊อิงแบบนี้มาก่อน แป้งบางส่วนกรอบ บางส่วนนุ่ม รสชาติหวานมัน ติดใจจนอยากกินอีก

พอถึงร้านติ่มซำ พวกเขาสั่งติ่มซำเนื้อกึ่งไปหลายหน้า ข้าวอบหน้าเลียบอีกหนึ่งจาน

“ข้าวอร่อยอะ นึกถึงอางเลย” ขอบคุณพูดขึ้นหลังชิมไปหนึ่งคำ

อินทัชมองคนนั่งตรงข้ามที่กำลังถ่ายรูปข้าว เดว่าอีกฝ่ายคงส่งรูปไปในไลน์กลุ่มครอบครัว “อางชอบเหรอ”

“อื้อ เมนูโปรดเลย” ขอบคุณวางโทรศัพท์มือถือ สบตาคนถาม “อินชอบไหม”

“ชอบครับ อร่อยดีนะ”

“เหรอ ถ้าอินชอบเดี๋ยวกลับไปทำให้กิน คุณเคยช่วย

อามาทำด้วยแหละ” เขาพูดยิ้ม ๆ แบบมีเสถียร คนมองเลยอดถามอย่างรู้ทันกันไม่ได้

“ช่วยทำอะไรครับ”

“เทใส่จาน” ต่างคนต่างหัวเราะเบา ๆ ก่อนลงมือกินกันต่อ หลังจากอิมมอรอยจนท้องตึงแน่นแบบแน่นเป็นพิเศษทั้งสองก็มุ่งหน้าไปท่าเรือ ฝากรถไว้ที่นั่น แล้วนั่งสปีดโบตต่อ

ตลอดระยะเวลาสี่สิบห้านาทีที่อยู่บนเรือ ชอบคุณเอนหัวซบไหล่แฟนหนุ่มหลับตลอดทางเพราะกินเยอะจนง่วง อินทัชใช้โทรศัพท์มือถือถ่ายภาพเซลฟี่ภาพนี้เก็บไว้ ก่อนเปิดรูปดูพร้อมรอยยิ้มเอ็นดู

ตอนชอบคุณหลับจนแก้มโยนารักมากจริง ๆ

พอลงจากเรือพวกเขาก็นั่งรถกอล์ฟของรีสอร์ตที่จอดรอรับอยู่ นั่งไม่ถึงห้านาทีก็ถึงจุดหมาย

“ตอนนี้เรามาถึงเกาะพยามแล้วครับ คุณกับอินเลือกพักที่เดอะบลูสกายรีสอร์ต ที่นี่อยู่ติดทะเล มีห้องพักหลายแบบให้เลือก ค่อนข้างสงบและเป็นส่วนตัว”

ชอบคุณเดินถือกล่องบนสะพานไม้ที่ขนาบด้วยวิลลาหลังเล็กหลายหลัง ได้สะพานมองเห็นพื้นที่ทวายทั่วบริเวณ

“ครั้งนี้คุณจองวิลลาไซนอาร์ไว้ ห้องพักจะตั้งอยู่กลางน้ำ แต่ตอนนี้ยังไม่ถึงช่วงน้ำขึ้นเลยเห็นแค่พื้นที่ทวาย ใครจะมาพักที่นี่และอยากได้รูปสวย ๆ ตอนน้ำขึ้น คุณแนะนำให้เช็กช่วงน้ำขึ้น น้ำล้นกับทางที่พักด้วยนะครับ”

หลังจากพนักงานส่งถึงห้องพักอินทัชก็เริ่มเก็บภาพในวิลลาไม้ทรงกลมที่มีหน้าต่างกระจกโดยรอบ ด้านนอกมองเห็นระเบียง

เล็ก ๆ ติดคลองน้ำทะเลที่น้ำยังตื้นอยู่ ฝั่งตรงข้ามเป็นป่าโกงกาง ส่วนขอบคุนแยกไปถ่ายคลิบเปิดกระเป่าเดินทางแบรนต์ตั้งที่เป็น สปอนเซอร์ตัวล่าสุดของช่อง

วันนี้ไม่มีแพลนทำอะไรเป็นพิเศษ พอช่วยกันเก็บของเข้า ตู้เสื้อผ้าและอาบน้ำจันตัวหายเหนียวทั้งคู่ก็ทิ้งตัวนอนบนเตียง คุยกันเรื่อยเปื่อย

“อิน มีคนคิดว่าเราเลิกกันด้วยนะ” ซอบคุนเกริ่น อินทซ์ จึงเลิกคิ้วแล้วเอ่ยถามว่าเรื่องเป็นมาอย่างไร

เรื่องของเรื่องก็คือช่วงหลายเดือนที่ผ่านมา มีบางคน คอมเมนต์ได้คลิบว่าเขากับอินทซ์คงเลิกกันแล้วเพราะไม่มีคลิบ ไปเที่ยวด้วยกันให้เห็น บวกกับไม่ได้ลงรูปคู่ในไอจีทั้งสองคน

“คุณคิดมากหรือเปล่า” อินทซ์ถามพลางสังเกตอาการคนรัก

“ฮึ ไม่เลย” ซอบคุนส่ายหน้า ไม่มีเหตุผลให้ต้องคิดมาก เราสองคนไม่ได้ไปเที่ยวด้วยกันเพราะวันว่างไม่ตรงกัน บางทริป ก็ไม่ได้ลงคลิบ ส่วนเรื่องรูป ปกติก็ไม่ได้ลงบ่อย ๆ กันทั้งคู่อยู่แล้ว อีกอย่าง...ตอนนี้ความสัมพันธ์ยังเหมือนเดิมทุกอย่าง และดีขึ้น ในทุกวัน “คุณแค่เล่าให้ฟังเฉย ๆ อินทซ์ไม่ต้องคิดมากนะ”

อินทซ์มองคนที่เปลี่ยนไปคุยเรื่องอื่นต่อด้วยท่าทีปกติ เหมือนเรื่องที่คุยกันก่อนหน้านี้เป็นเพียงอีกหนึ่งเรื่องที่ซอบคุน เพิ่งนึกขึ้นได้ และอยากเล่าให้ฟังเหมือนเรื่องทั่วไปเท่านั้น แต่เป็น เขาเองที่รู้สึกเหมือนละเลยอีกฝ่าย ยุ้งกับงานจนไม่รู้เลยว่า มีเรื่อง แบบนี้เกิดขึ้น หลังจากนั้นคงต้องหาเวลาคุยกันให้มากกว่านี้

อินทซ์ขกมือลูบแก้มนิ่มของคนทีเล่าเรื่องนั้นเรื่องนี้ไปเรื่อย เผลอปีบเล่นเบา ๆ หลายครั้งจนซอบคุนบอกว่าจะเก็บค่าเล่นแก้ม

เป็นการนอนกอด เขาจึงจ่ายให้อย่างเต็มที่ที่สุด แล้วผล็อยหลับ
กันไปแบบนั้น

**ช่วงสี่โมงกว่าขอบคุณรู้สึกตัวตื่นก่อน เขาลุกขึ้นไปล้าง
หน้าแปรงฟันเรียกความสดชื่น แล้วเปลี่ยนไปสวมชุดขาวโอเวอร์
ไซส์แขนยาวผ้าโปร่งบาง ปลดกระดุมสามเม็ดคลายความร้อน
ท่อนล่างสวมกางเกงผ้าลินินขายาวสีครีม**

ขอบคุณตั้งใจจะอัดคลิป Reading with me ไว้ลงแยก
อีกคลิป

คนตัวขาวเดินออกไปตรงระเบียง ตั้งกล้องไฟกัสภาพมุม
กว้าง เห็นเปลตาข่ายที่ยื่นออกไปเหนือหน้าต่างเสื่อเชียวซึ่งตอนนี้
ขึ้นสูงจนเกือบถึงตัวบ้าน พอได้มุมสวยตามความต้องการก็เอน
กายนอนอ่านหนังสือในท่าที่สบายที่สุด บนพุงมีถุงเม็ดมะม่วง
หิมพานต์อบเกลือที่ซื้อจากร้านขายของฝาก อร่อยมากจนหยิบ
กินไม่หยุด นาน ๆ ทีเห็นคนพายเรือคายักผ่านหน้า

อ่านเพลินจนเวลาผ่านไปชั่วโมงกว่าโดยไม่รู้ตัว

“อ้าว ฟีนแล้วหรือคุณอิน หลับสบายไหม” ขอบคุณทุกคน
ที่เดินออกมาโดยสวมเสื้อกั๊กสีดำกับกางเกงวอร์มขายาวสีดำ
ผสมยูนิค ๆ

อ้อ ตื่นมากก็หล่อเลยคนนี่

“สบายมาก” อินทัชยกมือเสยผมลวก ๆ พลางกวาดตามอง
วิวรอบตัว “คุณตื่นนานแล้วหรือ อินไม่รู้เรื่องเลย”

“พักหนึ่งละ”

อินทัชพยักหน้ารับก่อนนั่งขัดสมาธิลงตรงหน้าคนโนเนน

ตาข่าย

“อินซิมดู ร่อยมาก” ชอบคุณลุกขึ้นนั่ง ล้วงหยิบเม็ดมะม่วง
หิมพานต์ป้อนใส่ปากแฟนหนุ่ม “เป็นไง”

“ร่อยดิเนะ...” เขาตอบพร้อมดึงคอเสื้อเชิ้ตของคนรักที่ตก
เลยหัวไหล่มันจนเผยรอยสักบนแผ่นอกขาวเกือบทั้งหมดขึ้นไว้
ที่เดิม “คุณอ่านเรื่องนี้จบแล้วหรือ สนุกไหม” เขาถามถึงหนังสือ
นิยายสืบสวนสอบสวนบนตักอีกฝ่าย ชอบคุณจึงเริ่มเล่าเรื่องย่อ
ให้ฟัง

อินทชอมยิ้มเมื่อเห็นชอบคุณเล่าเรื่องใส่อินเนอร์แบบ
ไต่ระดับความตื่นเต้นขึ้นเรื่อย ๆ เขายกมือเสยผมหน้าม้าสีน้ำตาล
ของคนพูดที่พลิวไหวไปตามลม ก่อนเลื่อนมือมาที่แก้มนิ่ม ลูบเล่น
เบา ๆ ระวัง่างฟัง

“แล้วอินรู้ไหมว่าเกิดอะไรขึ้นต่อจากนั้น” ชอบคุณซ้อนตา
มองคนที่นั่งสูงกว่า ก่อนยกมือหนึ่งปิดไปปิดมาในอากาศ “ไม่ได้ ๆ
ตรงนี้มันสลับปลั๊ก คุณเล่าต่อไม่ได้แล้ว อินต้องอ่านเอง”

ชายหนุ่มพยักหน้ายิ้ม ๆ ก่อนลุกขึ้นยืนบิดขี้เกียจ “เราไป
เก็บฟุตบอลกันดีกว่า เดี่ยวแสงหมดก่อน”

“โอเค คุณอยากไปพายเรือคายักพอดีเลย เมื่อกี้มีคนพาย
ผ่านหน้าคุณด้วย” ชอบคุณขยับตัวเตรียมลุกขึ้น เป็นเวลาเดียวกับ
ที่อีกคนเอื้อมสองมือมาให้

“ระวังตกน้ำครับ” เสียงนุ่มทุ้มเอ่ยบอกพร้อมออกแรงดึง
ตอนสองมือเล็กกุมตบ

พวกเขาพายเรือคายักไปตามลำคลองรอบที่พักก่อนพาย

ออกสู่ทะเลกว้างที่มีคลื่นเบา ๆ ชอบคุณนั่งด้านหน้าถือกล้อง คอยเก็บภาพผืนน้ำสีฟ้าตัดกับท้องฟ้าสีคราม มองเห็นเงาภูเขาสลับซับซ้อนไกล ๆ

“เกาะพยามเป็นเกาะเล็ก ๆ ที่ค่อนข้างเงียบสงบ มีกิจกรรมให้ทำหลายอย่าง สามารถไปเที่ยวได้หลายอ่าว ลงเรือไปดำน้ำตามจุดต่าง ๆ ก็ได้ แต่รอบนี้คุณกับอินไม่ได้ไปครับ เราตั้งใจว่าจะใช้เวลาเที่ยวบนเกาะกัน” เขาถ่ายใบหน้าที่ตัวเอง ติดคนด้านหลังที่นั่งพายเรือสวมแว่นกันแดดสีดำมาด้วย

“ส่วนการเดินทางบนเกาะจะใช้มอเตอร์ไซค์เป็นหลัก ถ้าใครขี่ไม่เป็นสามารถนั่งมอเตอร์ไซค์วินหรือจ้างรถสามล้อให้ไปส่งตามจุดต่าง ๆ ได้ครับ ส่วนพຽນนี้คุณกับอินจะเช่ามอเตอร์ไซค์ขี่กันเอง”

พวกเขาพายเรือถ่ายรูปเล่นกันจนเย็นย่ำถึงได้กลับเข้าห้องพักอาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้า แล้วเดินออกไปกินมื้อเย็นที่ร้านอาหารริมทะเลของรีสอร์ท มองเห็นวิวเรือประมงหลายลำส่องแสงสีเหลืองอยู่ไกล ๆ ท่ามกลางท้องฟ้ามืดมิด

“รับเครื่องดื่มเพิ่มไหมครับ” พนักงานหนุ่มอ่อยถามหลังรับรายการอาหารเสร็จ ชอบคุณได้ยินแบบนี้จึงชวนคนข้างตัวดื่มคืออกเทลด้วยกัน

ตัวตั้งตัวตีสั่งลงไอซ์แลนด์เพราะยังไม่เคยดื่ม ส่วนของอินทัชเป็นดราม่าตีนี้

“จริง ๆ คุณอยากลองโอลด์แฟชั่นด้วยนะ แต่ได้ยินว่าลงไอซ์แลนด์อร่อย ดื่มง่าย แต่รู้สึกว่าจะแรงใช้ได้”

“ครับ แรงอยู่ มันมีเหล้าห้าตัว คุณจะเมาเอานะ”

“จริงปะ ไม่เคยรู้เลย” ชอบคุณหันมองไปหน้าคนข้างกาย
“แต่เมาก็ไม่เป็นไรครับ เดี่ยวอินแบกกลับห้องเอง”
“ใช้คำว่าแบกเลยหรือคุณอิน” คนพูดแกล้งตัวดัดค้อน
“หรืออยากให้อุ้ม” อินทซ์เล็กคิ้ว ดวงตาพราวระยับ “อุ้ม
ก็ได้ ไม่ใช่ไม่เคยอุ้มสักหน่อย”

ชอบคุณหน้าแดง หยิกแก้มคนชอบแหย่ ก่อนเปิดประเด็น
ด้วยความสงสัยว่ารสชาติเครื่องดื่มแต่ละตัวแตกต่างกันยังไง ผสม
อะไรบ้าง พุดขึ้นเล่น ๆ แต่ไม่คิดว่าคนรักจะรู้ข้อมูลแบบละเอียด
แม้กระทั่งประวัติความเป็นมา

มีอาหารจึงดำเนินไปโดยมีหัวข้อนี้เป็นหลัก

ชอบคุณตั้งใจฟังคำตอบที่สงสัย เผลอยกยืมเมื่อเห็นคู่สนทนา
ดูสนุกกับการคุยหัวข้อนี้เป็นพิเศษ เดว่าคงเป็นอีกเรื่องที่อินทซ์
ชอบ บางทีอีกฝ่ายก็มีมุมเนิร์ด ศึกษาบางเรื่องแบบจริงจังลงลึก
แต่ไม่เคยรู้มาก่อนว่ามีเรื่องนี้ด้วย

และเพราะไม่เคยรู้เลยยิ่งอยากรู้อยากถามและฟังเรื่องราว
ที่อีกคนสนใจ เหมือนเราได้รู้จักโลกของกันและกันมากยิ่งขึ้น

“ทำไมอินรู้เบอะจัง” ชอบคุณเริ่มจะมึน ๆ แล้ว

“เคยเรียนตอนอยู่อังกฤษ” เขายกเครื่องดื่มขึ้นจิบ

“จริงดิ ทำไมถึงเรียน”

“อ้อ อินดูหนังเกี่ยวกับบาร์เทนเดอร์เรื่องหนึ่ง คิดว่ามัน
น่าสนใจดีเลยลงเรียน ตอนนั้นอินก็ลองทำอะไรไปเรื่อย ลอง
หลายอย่าง” อินทซ์ตอบขณะสังเกตเห็นว่าคนชวนคุยเริ่มตาเยิ้ม
หน้าแดง ได้ตอบซ้ำลง แต่ยังไม่หยุดดื่ม

เวลาผ่านไปสักพักเขาก็เรียกพนักงาน “กลับห้องกัน คุณ

เมามากแล้ว”

“คุณไม่ได้มาวรว...”

ปากบอกว่าไม่เมาแต่ชอบคุณเดินกลับห้องพักแบบโง่งง
ไม่ตรงทาง ปากพูดไปเรื่อยไม่หยุด อินท์ซเลยต้องกอดเอวบาง
คอยประคองตัวขณะอยู่บนสะพานไม้แคบ ๆ

“ดาวเต็มฟ้าเลยอิน” ชอบคุณเงยหน้ามองท้องฟ้ามีดมิด
ดาวนับล้านส่องแสงเต็มสายตา “จำได้ไหมเราเคยหาดาวลูกไก่
กูกูกูด้วยกัน”

อินท์ซหลุดหัวเราะ “จำได้”

“คุณอยากกินไก่ทอดอีกอะ” ชอบคุณเดินต่อ พลังพูด
เรื่องดาวลูกไก่สลับกับไก่ทอดจนกระทั่งถึงห้องพัก

**“พูดจริงนะอิน คุณต้องเคยกู่ชาติมาแน่นอน” คนเมาหยุด
แปร่งฟันกะทันหัน**

อินท์ซวางแปร่งสีฟันในกล่องเก็บแปร่ง หันมองใบหน้าแดง
ก่ำที่ตอนนี้ไร้หน้าม้าบดบังเพราะเขาสวมที่คาดผมสีดำเรียบ ๆ ให้

“ทำไมถึงคิดแบบนั้นครับ” จำได้ว่าเคยได้ยินประโยคนี้จาก
ชอบคุณมาแล้ว

“อ๊า ก็คุณมีอินเป็นแฟนชายยัย” นิ้วเรียวยพยายามจิ้มลักยิ้ม
ที่โผล่มาให้เห็นตรงหน้า ทว่าภาพเบลอลจนจิ้มผิดไปที่ริมฝีปากหยัก
แล้วก็จิ้มย้ำ ๆ บนกลีบปากล่างอยู่แบบนั้น “น่ารักที่สุดเลยนิคนนี้”

“น่ารักจริงเหวอ”

“อ้อ น่ารักที่สุดในใจคุณ”

“คุณไหน” เขาเอียงคอ แก้งแหย

“อ้าว นี่ไง” คนตัวเล็กกว่าจิ้มแก้มตัวเองจ๊กๆ สองสามที
“ขอบคุณคนนี้นายยย”

คนฟังเหม้มปากกลืนยิ้มกับท่าทางและประโยคน่ารัก ส่วน
คนสติไม่เต็มร้อยหันไปแปร่งฟันต่อแบบตาจะปิด ทว่าจู้ๆ เจ้าตัว
ก็ชี้ตัวเองในกระจก

“หยุดนะ อยู่นิ่งๆ อย่าขยับ” ขอบคุณจ้องตาตัวเองเขม็ง
ขมวดคิ้วน้อยๆ พยายามยืนตรงแต่ทำไม่ได้ “ทำไงดีอ่าอีน คุณ
หยุดขยับไม่ได้เลย”

คนตัวสูงกว่าโคลงหัวพลางยิ้มเอ็นดู ก่อนบอกให้ขอบคุณ
ล้างหน้าล้างปาก พอเห็นอีกฝ่ายเงยหน้าขึ้นมาแบบเป็ยกตั้งแต่
หน้าลงไปถึงเสื้อเขาก็หยิบผ้าขนหนูซับทุกส่วนให้จนแห้งสนิท
เดินไปหยิบชุดนอนตัวใหม่มาเปลี่ยนให้ แล้วพาไปนอนที่เตียง

“ขอบคุณนะเบบี๋” ขอบคุณพูดจิ้มงำในลำคอ ตากำลังจะปิด
อินท์ชะระบายยิ้ม ก้มจูบบนหน้าผากขาว หยิบที่คาดผมออก
ให้ “ฝันดีครับเบบี๋”

วันถัดมา บนเกาะอันเงียบสงบ อินท์ขี้นออกไปวิ่งเลียบบ
ชายหาดตั้งแต่เช้า พอกลับเข้าห้องในช่วงสายเขาเห็นขอบคุณนั่ง
บนเตียงด้วยสีหน้าว่างงๆ ผมยุ่งเหยิงไม่เป็นทรงเหมือนเพิ่งรู้สึก
ตัวได้ไม่กี่วินาที

ชายหนุ่มเดินไปโน้มตัวจับหัวคนที่ยังตื่นไม่เต็มตา “ปวดหัว
ไหม”

“ไม่ปวด คุณง่วง แต่หัวด้วย”

“จะกินหรือจะนอนก่อน” เขาถามเสียงอ่อน ยกมือลูบผม

สีน้ำตาลให้เข้าทรง

“อินหิวยังครับ” อยากลืมตาแต่ลืมไม่ขึ้น

“ยังครับ อินจะออกกำลังกายต่อ”

ชอบคุณพยักหน้า “จึ้นออกเสริจปลุกคุณนะ” แล้วล้มตัว
หลับต่อทันที

เวลาช่วงเข้าหมดไปกับการนั่งๆ นอนๆ ในห้องพัก พอ
แดดเริ่มลมตถึงจะออกไปเช่ามอเตอร์ไซด์ขี่ร่อนรอบเกาะโดย
ที่อินทซ์เป็นคนขี่ ส่วนชอบคุณนั่งซ้อนถือกล้องถ่ายภาพ

พวกเขาแวะกินอาหารทะเลใกล้ที่พักเป็นจุดแรก ต่อด้วย
ขนมที่ร้านคาเฟ่ ซึ่งภายในร้านมีเครื่องประดับแฮนด์เมดขายด้วย
ทั้งคู่จึงตกลงกันว่าจะเลือกซื้อให้กันคนละชิ้นโดยไม่ให้อีกคนรู้
สรุปว่าต่างคนต่างเลือกสร้อยคอหินเม็ดเล็กแบบเดียวกันแต่คนละ
สี สลับสวมให้กันตอนนั้นเลย

จุดหมายต่อไปคือหินทะเลที่อยู่ปลายหาดของอ่าวเขาควาย
ฝั่งใต้ ตรงจุดนี้มีภูเขาหินขนาดย่อมที่โดนน้ำทะเลกัดเซาะจนเกิด
ช่องทะเลตรงกลางเหมือนกรอบรูป มองเห็นน้ำทะเลสีฟ้าใสเป็น
ฉากหลัง ซึ่งมีหลายแบบหลายขนาด จึงเป็นจุดที่นักท่องเที่ยว
นิยมมาถ่ายรูปเล่นกัน

ตอนนี้ในช่วงน้ำขึ้น น้ำจะถึงข้อเท้าแล้ว ชอบคุณจึงต้อง
ปีนโขดหินขึ้นไปถ่ายรูป จุดแรกถ่ายตรงช่องว่างขนาดใหญ่ที่เดิน
ทะลุผ่านได้สบายๆ ส่วนจุดที่สองเป็นโพรงคล้ายกรอบรูปหัวใจ
คว่ำ แน่นนอนว่าทุกภาพที่อินทซ์ถ่ายให้สวยมากทุกรูป แม้ยัง
ไม่ผ่านการตกแต่งก็ตาม

จบจากจุดนี้พวกเขาก็มุ่งหน้าต่อไปที่อ่าวเขาควายอีกฝั่ง

เป้าหมายคือนั่งดูพระอาทิตย์ตกที่บาร์ริมทะเล รอบนี้ขอบคุณ
ขอเป็นคนขี่มอเตอร์ไซด์เอง อินท์ซจึงนั่งซ้อนถือกล้องเก็บภาพ
แทน ระหว่างทางพวกเขาเผชิญกับความทุลักทุเลเล็กน้อยเพราะ
ขอบคุณหลงทางเข้าไปในป่ายางบนเขา

“คุณว่าคุณดูทางผิดแล้วอะ”

“ไหน เดี่ยวอินท์ซช่วยดู” อินท์ซที่กำลังเก็บภาพกดปิดกล้อง
ยกมือหนึ่งกอดรอบเอวบาง สะโงกหน้าดูจีพีเอสบนโทรศัพท์มือถือ
ที่เสียบไว้หน้ารถ “ต้องวกกลับทางเดิมแล้วแหละ นี่คุณขี่ผิดหรือ
อยากให้อินท์ซอดนาน ๆ กันแน่”

ขอบคุณหัวเราะเมื่อได้ยินคำแซว เขาเลี้ยวรถกลับ แล้วขี่
ลงจากเนินดินแดงที่ค่อนข้างขรุขระ สุดท้ายก็มาถึงที่หมายทันเวลา
ก่อนพระอาทิตย์ตกดิน

บาร์แห่งนี้ชื่อว่า Hippy Bar สร้างขึ้นจากไม้ทั้งหมด
จุดเด่นของร้านคือหัวเรือโจรสลัดขนาดใหญ่หน้าร้าน ตอนนี้น้ำ
ทะเลเล็งขึ้นสูงจนถึงหัวเรือ

ภายในร้านกว้างขวางตกแต่งสไตล์ฮิปปี มีที่นั่งลดหลั่น
หลายมุม ไล่ตั้งแต่ชั้นหนึ่งขึ้นไปถึงชั้นสาม ให้ความรู้สึกเหมือน
อยู่ในบ้านต้นไม้ขนาดใหญ่ ลูกค้าชาวต่างชาตินั่งจับจองอยู่ก่อน
แล้วหลายโต๊ะ

“บรรยากาศดีมาก ร้านสวยด้วย” ขอบคุณเดินถือกล้องบน
สะพานไม้ขนาดเล็กที่เชื่อมไปยังมุมต่าง ๆ ของชั้นสอง “ตอนเข้า
ร้านนี้จะเปิดเป็นคาเฟ่ครับ ส่วนตอนกลางคืนจะเป็นบาร์ ในร้าน
มีที่นั่งเยอะมาก เป็นส่วนตัวทั้งนั้นเลย”

พวกเขาเลือกโต๊ะนั่งพื้นมุมริมสุดภายใต้กิ่งก้านของต้นไม้

ใหญ่ มีเพียงขนไม้กั้นเป็นราวโดยรอบจึงมองเห็นวิวทะเลชัดเจน
ทั้งคู่นั่งเหยียดขาอยู่ข้างกันบนเสื่อ ฟิงหลังกับหมอนอิง
สามเหลี่ยมหันหน้าออกทะเล มีลมพัดคลายร้อนตลอดเวลา

“อิน เจอนกเงือกอีกแล้ว” ชอบคุณงยหน้า ชื่นกเงือกคู่หนึ่ง
บนกิ่งไม้เหนือหัว ก่อนพุดกับกล้องในมือต่อ

“ถ้าใครมาเดินเล่นที่อ่าวเขาควายมีโอกาสเจอนกเงือกสูง
มากครับ เพราะที่นี่เป็นแหล่งอาศัยของน้องเลย ตอนคุณเดินเล่น
ที่ชายหาดก็เจอน้องบินผ่านหัวสองตัว” เขาชูสองนิ้วประกอบ
“แล้วที่นี่ยังเป็นจุดชมพระอาทิตย์ตกอีกจุดหนึ่งด้วย จริง ๆ มี
อ่าวใหญ่อีกที่ เขาบอกว่าจุดชมพระอาทิตย์ตกที่สวยงามที่สุด
ของเกาะเลยครับ คุณกับอินจะไปพรุ่งนี้”

ชอบคุณเปิดกล้องในมือ ทว่ายังมีกล้องอีกตัวตั้งอยู่ด้านหลัง
พวกเขาคอยเก็บภาพอีกมุมหนึ่ง หลังจากกินอาหารเย็นเรียบร้อย
ทั้งคู่ก็ส่งน้ำผลไม้ปั่นคนละแก้ว นั่งคุยเล่นไปเรื่อย

ชอบคุณดูดูน้ำมะม่วงปั่นที่ใกล้หมดแก้ว ก่อนล้วงหยิบ
ลิปมันสีใสกลืนเบอร์รี่ขึ้นมาทาร์มฝีปากตัวเองตามความเคยชิน

“ทาให้อินด้วย” อินทชยยื่นหน้าเข้าไปใกล้ คนมองจึงเอียง
คอยยิ้ม

“จะให้คุณทาจากอันนี้” มือเรียวยาวลิปมัน “หรือจากตรงนี้”
แล้วทำปากจู๋

อินทชยรีตามองคนแห่ย์ ก่อนโน้มตัวจูบริมฝีปากนุ่มนวล
เร็ว ๆ หนึ่งที ชอบคุณทำตาโตเพราะมีกล้องถ่ายอยู่ แต่พอนึก
ว่าตัดออกทีหลังได้เลยอมยิ้ม แล้วทาลิปให้คนรักที่ทำปากจู๋รอ

“ทาแล้วปากจะนุ่มเหมือนคุณไหม”

“ปากอินก็นุ่มอยู่แล้วนี่”

“ไม่เท่าปากคุณหรอก” คนพูดยกยิ้ม จับจ้องริมฝีปากสีสด
ด้วยแววตาที่ทำให้คนมองรู้สึกราวกับว่าปากกำลังสัมผัสกันอยู่
คบกันมาปีกว่า เขาก็ยังเขินสายตาของอิน
ทั้งเขิน ทั้งใจเต้น

ขอบคุณหลบสายตา แก้มแดงลามถึงใบหู อินทชยกยิ้ม
ลูบหัวคนเขินด้วยความเอ็นดู

นั่งคุยเล่นไม่นานขอบคุณก็ขอตัวไปเข้าห้องน้ำ พอเดินกลับ
มาอีกครั้งก็เห็นอินทชกำลังสวมหูฟังดูคลิปบางอย่างในโทรศัพท์
มือถือ

“อินชอบเสียงคุณมากเลย” ชอบคุณหย่อนก้นนั่งลงข้าง
คนพูดด้วยสีหน้างงๆ ก่อนได้รับคำอธิบายเพิ่มเติม “อินเพิ่งฟัง
เพลงที่คุณร้องล่าสุด”

“อ้อ” ชอบคุณหันหน้าสบดวงตาคม เขาเพิ่งลงคลิปคัฟเวอร์
เพลง “ภวังค์” ของ Skykick Ranger

“คุณยังอยากเป็นนักร้องอยู่หรือเปล่า”

“ก็อยากมาตลอดนะ คุณอยากมีเพลงของตัวเอง ทำไม่
หรอก” เรียวคิ้วสวยได้รูปเล็กขึ้นเล็กน้อย

“งั้นลองทำเพลงเองดูไหม น้องคุณก็ชอบทำเพลงอยู่แล้ว
ด้วย ลองทำเล่นๆ กับที่รัก เผื่อได้ไอเดียอะไร”

“จริงๆ น้องก็เคยขวนนะ แต่คุณกลัวอะไรก็ไม่รู้อะ” คนพูด
กักริมฝีปากด้านใน “คุณอยากเป็นนักร้องมาตั้งแต่เด็กก็จริง แต่
ไม่เคยกล้าขึ้นเวที ไม่กล้าร้องเพลงต่อหน้าคนอื่น มีคนขวนประกวด
คุณก็ไม่กล้า สำหรับคุณการออกจากเซฟโซนมันยากมาก ๆ คุณ

‘ไม่มั่นใจด้วยว่าจะทำได้ไหม’

อินทชัย้มบาง จับมือเล็กวางบนตัก นิ้วโป้งลูบบนหลังมือ
ขาวเบา ๆ

“อินเชื่อว่าคุณทำได้” เสียงทุ้มเอื่อยอย่างอ่อนโยนและแผ่
ความหนักแน่น “อินอยากให้คุณถามตัวเองดี ๆ ว่าอยากลองทำ
ตามความฝันอีกครั้งหรือเปล่า”

“...”

“คุณเคยบอกอินว่าเสียดายที่ไม่ได้ลองดูสักครั้ง เริ่มต้น
ตอนนี้ก็ยังไม่สาย ไม่มีอะไรเสียหายด้วย คุณไม่ต้องกดดันตัวเอง
ไม่ต้องรีบร้อน เหมือนตอนเริ่มทำช่องไงครับ” เขาลูบหัวคนฟัง
“ถ้ายังอยากทำ มันคุ้มที่จะลองนะ”

ชอบคุณพยักหน้าน้อย ๆ ดวงตาฉายแววสับสน เขาคิดเรื่อง
นี้มาตลอด คิดแต่ไม่เคยลงมือทำจริงจังสักทีเพราะความกลัว

“ใครจะรู้ ก้าวเล็ก ๆ ของคุณวันนี้อาจทำให้คุณกลายเป็น
นักร้อง ได้ร้องเพลงของตัวเองก็ได้ ที่ผ่านมากุณเก่งมาก ๆ ที่พา
ตัวเองมาถึงตรงนี้ อินเชื่อว่าถ้าวันหนึ่งคุณได้อยู่บนเวทีจริง ๆ คุณ
จะมั่นใจขึ้นทุกครั้ง เพราะแฟนคลับของคุณจะเป็นกำลังใจให้คุณ
เสมอ ที่ผ่านมากุณเห็นคอมเมนต์ในช่องใหม่ มีหลายคนรัก
เสียงของคุณ อยากฟังเพลงของคุณ มั่นใจในตัวเองเยอะ ๆ”

“แล้วถ้าวันหนึ่ง...คุณได้อยู่บนเวทีจริง ๆ” สองสายตายัง
สอดประสาน “อินจะอยู่ตรงนั้นกับคุณไหม”

คนฟังระบายยิ้ม แววตาอ่อนลง “อินจะอยู่ข้างคุณเสมอ
รวมถึงตรงนั้นด้วย”

ชอบคุณพยักหน้าน้อย ๆ รู้สึกซาบซึ้ง คำพูดทุกคำที่ได้ยิน

จุดประกายความหวังในใจขึ้นมาอีกครั้ง

เขาจะลองเชื่อมั่นในตัวเองให้มากขึ้น เหมือนที่อื่นเชื่อมั่นในตัวเขามาตลอด

“ขอบคุณนะ คุณจะลองคิดดู”

ต่างคนต่างยิ้ม ก่อนขอบคุณจะไถลตัวเอนหัวชบปากกว้าง อินทัชเอื้อมมือสอดประสานกับมือเล็กกว่า ไม่มีใครพูดอะไรต่อจากนั้น ทั้งสองนั่งฟังเสียงคลื่น มองพระอาทิตย์ดวงกลมโตค่อยต่ำจนลับขอบฟ้า

วันต่อมา พวกเขาไม่ทำอะไรเลยนอกจากนอน นอน และนอน กว่าที่จะพาตัวเองออกจากห้องพักได้ก็ช่วงบ่าย จุดมุ่งหมายวันนี้มีที่เดียวเท่านั้นคือไปเล่นเซิร์ฟที่อ่าวใหญ่

ขอบคุณเป็นคนเสนอกิจกรรมนี้เองเพราะรู้ว่าอินทัชชอบกีฬาทางน้ำมากแค่ไหนโดยเฉพาะเล่นเซิร์ฟ ตอนไปเที่ยวบาหลีด้วยกันอีกฝ่ายเล่นทั้งวันจนหน้าไหม้ตัวไหม้แม้ว่าจะทาครีมกันแดดแล้วก็ตาม ถ้าอยู่กรุงเทพฯ แล้วไม่มีเวลาไปทะเลก็ชวนเขาไปเล่นเวกเซิร์ฟด้วยกันบ่อย ๆ ตอนนี้เขาเลยเล่นเป็นไปด้วยเพราะอินทัชเป็นคนสอนให้ ถึงยังไม่เก่งมาก แต่ก็ทรงตัวได้

“สนุกมากกก...” ซอบคุนวางเซิร์ฟบอร์ดที่เพิ่งแบกขึ้นมาจากทะเลลงบนพื้นทราย ก่อนถอดเสื้อเซิร์ฟแขนยาวสีดำออกจากตัว เผยหุ่นที่มีกล้ามเนื้อสั่นจากการออกกำลังกายกับอินทัชเป็นประจำในช่วงนี้

“คุณไม่เล่นแล้วเหรอ” อินทัชที่สวมเพียงกางเกงเซิร์ฟขาสั้นสีดำเอ่ยถามขณะนั่งลงบนพื้นทราย

“ไม่อะ สองชั่วโมงก็พอละ อินเล่นเลย” เขาก็มหยิบเช็คแขนสั้นขาวบางในกระเป๋าसानไบใหญ่ของที่พักมาสวม พลังกวาดตามองชายหาดโค้งทอดยาวที่ค่อนข้างสงบ ผู้คนไม่พลุกพล่าน ในทะเลตอนนี้มีคนเล่นเซิร์ฟเว้นระยะห่าง ๆ กันออกไปอีกไม่กี่คนเท่านั้น

“อินไปเล่นต่ออะ”

“โอเค”

นั่งพักได้แค่อึดใจที่อินท์ซก็เดินแบกเซิร์ฟบอร์ดลงทะเลอีกรอบ

ขอบคุณมองตามแผ่นหลังกว้าง ก่อนหยิบโดรนออกจากกระเป๋า เริ่มเก็บภาพตั้งแต่อินท์ซนอนคว่ำหน้าพายเซิร์ฟบอร์ดออกทะเล จนกระทั่งยืนทรงตัวเคลื่อนไหวร่างกายเล่นกับคลื่นอย่างชำนาญ โชคดีวันนี้มีคลื่นพอให้อีกฝ่ายได้เล่นสนุก

อินท์จั่ง

ขอบคุณนั่งดูคนรักสลัดกับอ่านหนังสือที่หยิบติดมาด้วย ระหว่างนั้นมีหมาทะเลสีน้ำตาลขนยุงตัวหนึ่งวิ่งตรงมาหาและชวนเล่น เขาเลยเล่นกับมันอยู่พักใหญ่

“ถ้าใครมีเวลาคุณอยากให้ลองมาเที่ยวจังหวัดระนองนะครับ” ขอบคุณพูดกับกล้องขณะลูบหัวหมาที่นั่งหมอบอยู่ตรงหน้าไปด้วย

“ที่นี่เป็นเมืองเล็ก ๆ ที่ธรรมชาติยังอุดมสมบูรณ์มาก มีสถานที่ท่องเที่ยวหลากหลาย ทั้งทะเล น้ำตก ภูเขา ล่องแพ เดินป่า เล่นเซิร์ฟก็ได้ และยังมีที่พักกับคาเฟ่น่ารัก ๆ อีกเพียบ อาหารก็อร่อยรอบนี้คุณไม่มีเวลาไปเที่ยวให้ครบทุกที่ เลยคิดว่าในอนาคตต้อง

กลับมาซ้ำอีกรอบแน่นอนจริง ๆ คุณอยากจะไปเดินป่าดูน้ำตกสายรุ้งละดวงดาวด้วยนะ เขาบอกว่าสวยมาก แต่ทางค่อนข้างโหดเลยแหละ...”

คนตัวขาวพูดต่ออีกหลายประโยคก่อนกดปิดกล้อง เป็นเวลาเดียวกับที่อินทัชเดินตรงมาหาพอดี ตอนนี้ง่ายที่เต็มไปด้วยกลิ่นเนื้อกลายเป็นสีแทนไปแล้ว

“ขอบคุณครับ” คนตัวเปียกจิบน้ำจากขวดที่ชอบคุณยื่นให้พร้อมนั่งลงบนพื้น หมาทะเลดมตัวคนมาใหม่เล็กน้อย หลังจากนั้นมันก็วิ่งไปเล่นฟองคลื่นขาวที่ม้วนกลับคืนทะเลก่อนถึงปลายเท้าพวกเขาแล้ววิ่งเลียชายหาดห่างออกไปเรื่อย ๆ

“สนุกไหมเด็กชายอินทัช” ชอบคุณถามยิ้ม ๆ

“สนุกมาก วันนี้คลื่นดี...” อินทัชเล่าต่อด้วยแววตาที่ยังมีประกายของความสนุกหลงเหลืออยู่จนคนมองอดยิ้มตามไม่ได้

ขอบคุณนั่งฟังกลางเหน้าในขวดล้างมือ ก่อนหยิบแซนด์วิชทูน่าขึ้นมาแกะโดยไม่ให้มีมือโดนขนม ยื่นให้อินทัชกัดหนึ่งคำแล้วสลัดกันกินจนหมด ไม่ลืมเก็บขยะทุกชิ้นใส่กระเป๋าทัวเองเพื่อนำไปทิ้งให้ถูกที่

นั่งคุยไม่นานขอบคุณก็นึกสนุก “อินมาเป่ายิงจูบกันดีกว่าใครแพ้ต้องลงน้ำอีกรอบ”

ขอบคุณชวน อีกคนรับคำท้า ผลออกมาว่าอินทัชเป็นคนแพ้ ชายหนุ่มยอมรับโทษแต่โดยดี ทว่าตอนลุกขึ้นยืนเขาก็กลับอ้อมขอบคุณไว้ในอ้อมแขนด้วย

“เฮ้ย อิน” ชอบคุณยกแขนโอบลำคอหนาโดยอัตโนมัติ ก่อนเห็นรอยยิ้มเจ้าเล่ห์ปรากฏตรงหน้า “ซีโกงละแบบนี้”

“คุณไม่ได้บอกว่าต้องลงคนเดียวสักหน่อย” อินท์ซก้าวเท้ายาว ๆ ลงทะเล แกล้งทำท่าจะปล่อยมือ ชอบคุณที่กำลังพูดเรียกร้องความยุติธรรมให้ตัวเองจึงหลับตาปี๋ ฮีบกลั่นหายใจไว้จนแก้มป่อง คนมองหลุดยิ้ม หอมแก้มไปหนึ่งฟอด แล้วโยนคนในอ้อมแขนลงน้ำสูงเทียมอก

อินท์ซหัวเราะตอนเห็นใบหน้าน่ารักไหลพ้นจากน้ำด้วยสีหน้าองแง เบะปากนิด ๆ ก่อนจะเปลี่ยนเป็นทำหน้าขู่...เหมือนแมว
ทำหน้าแบบนี้ยิ่งน่าแกล้งเข้าไปใหญ่

“อินเล่นงี้ใช่ไหม ด้ายย” ชอบคุณวิกน้ำใส่คนที่ยังยิ้มกวนไม่หยุด ก่อนก้าวขาฉับ ๆ กระโดดซีหลังแข็งแรง ทิ้งน้ำหนักตัวเต็มที่จนหน้าค่วาลงน้ำกันทั้งคู่ พอลุกขึ้นยืนอีกครั้ง ชอบคุณกลับกลายเป็นฝ่ายหนี เพราะคนตัวใหญ่กว่าพยายามวิ่งไล่อุ้มเขาเพื่อโยนลงน้ำอีกรอบ

“แน่จริงอินก็ตามมาให้ทันดิ” ชอบคุณแลบลิ้นใส่คนรัก หันหลังวิ่งลุยน้ำขึ้นชายหาดสุดฝีเท้า แต่เหยียบทรายนุ่มได้ไม่ถึงไหน อินท์ซก็วิ่งตามทัน

“อยากให้อินอุ้มก็ไม่บอก” เขากอดคนตัวเล็กกว่าไว้ในอ้อมแขน จับพาดบ่าพาลงทะเลอีกรอบ ได้ยินเสียงโวยวายของชอบคุณตลอดทาง

ไล่กันไปไล่กันมาหัวเราะจนเหนื่อย สุดท้ายชอบคุณก็หมดแรง นอนแผ่ลอยตัวท่าดาวทะเลเหนือผิวน้ำ

“คุณเคยทำแบบนี้ตอนไปสวนสิ่งจำได้ไหม” คนยืนมองพูดขึ้น ตอนนั้นเขาคิดว่าชอบคุณน่ารักมากแล้ว ตอนนี้น่ารักมากกว่าเดิมอีก ยิ่งอยู่ด้วยกันก็ยิ่งเห็นมุมน่ารัก

“จำได้ ตอนนั้นคุณบอกว่าคุณเหมือนแมงกะพรุน แต่อินบอกว่าคุณเหมือนปลาดาว”

“ใช่ ปลาดาวชอบคุณ”

“งั้นมาเป็นด้วยกันเลยมา” คนในน้ำดึงมืออีกคนให้ทำท่าเดียวกัน “เรีวว ปลาดาวอินทัช”

เจ้าของไบหน้าหล่อเหลาหัวเราะน้อย ๆ แต่ยอมเล่นด้วย เขาลอยตัวทำเดียวกับชอบคุณ แต่ทำไปทำมามากกลับกลายเป็นแข่งกันลอยตัวทำนี้ให้นานที่สุด

พระอาทิตย์ดวงใหญ่สีส้มแดงคล้อยต่ำที่ละนิด สาดแสงฉาบน้ำทะเลเป็นสีส้มทองอร่าม รอบตัวพวกเขากลายเป็นสีเดียวกันหมด ดูสวยงามและอบอุ่น

ตอนนี้ชอบคุณกับอินทัชยืนจับมือกัน รอกระโดดเล่นโต้กับระลอกคลื่นที่ก่อตัวขึ้นสูงเป็นระยะ

“ทีนี้พระอาทิตย์ตกสวยอย่างที่เขาวาเลย เฮ้ย อิน คลื่นมาแล้ว ๆ” ชอบคุณพูดจบตัวทั้งสองคนก็ลอยขึ้นตามแรงคลื่น ก่อนฝ่าเท้าจะสัมผัสทรายนุ่มอีกครั้ง “หนูกะ คิดถึงตอนเป็นเด็กเลย คุณกับที่รักชอบเล่นแบบนี้มาก... แค็ก ๆ” พูดไม่ทันจบคลื่นลูกใหม่ใหญ่กว่าเดิมก็ซัดเข้าหน้าชอบคุณเต็ม ๆ โดยไม่ทันตั้งตัว

อินทัชงู่มือเล็กไปจุดที่ตื้นและดูปลอดภัยกว่าเดิม

“ขึ้นกันได้แล้วแหละ คลื่นแรงแล้ว” คนตัวใหญ่กว่าเตือนพร้อมยกมือลูบน้ำออกจากไบหน้าขาว

“โอเค”

ถึงแม้ชอบคุณจะอยากเล่นน้ำต่อเพราะไม่ได้เล่นบ่อย ๆ แต่เขาก็เดินกลับขึ้นฝั่งอย่างว่าง่าย ตอนนี้คลื่นเริ่มแรงขึ้นอย่างที

อินทฯว่าจริง ๆ

“คุณมีเสื้อตัวอื่นมาเปลี่ยนอีกไหม ลมแรง เดี่ยวต้องซื้อม่อไซค์
กลับที่พักด้วย” คนถามเพิ่งสังเกตเห็นว่าเช็ดขาวบางบนตัวขอบคุณ
เปียกชุ่มแนบลำตัวจนเหมือนไม่สวมอะไรเลย

“ไม่มีแล้ว ไม่เป็นไร เดี่ยวบิดเอาก็ได้” ขอบคุณถอดเสื้อเช็ด
บิดน้ำออก

“อินมีเสื้ออีกตัว” ชายหนุ่มก้มหยิบเสื้อยืดแขนยาวคอกระดุม
สีขาวให้คนรัก ปกติเขาสวมแบบพอดีตัว แต่ตอนอยู่บนร่างกาย
อีกคนกลับเป็นทรงหลวม ๆ แขนเสื้อกินมือเล็กแทบทั้งหมด

...น่ารัก

คนมองยกยิ้มนิด ๆ ชอบเวลาขอบคุณสวมเสื้อผ้าของเขา
มากเลย

..

.

ก่อนนอนคืนนั้นขอบคุณเปิดดูไอจีที่ไม่ได้ดูมาทั้งวัน เขา
เลยเพิ่งเห็นว่าคนที่หลับไปแล้วแท็กรูปคู่ตอนถ่ายเล่นด้วยกัน
ที่ชายหาดช่วงพระอาทิตย์ตกมา ในรูปอินทฯยืนกอดคอคนตัวเล็ก
กว่าจากด้านหลัง บนใบหน้าทั้งคู่ปรากฏรอยยิ้มกว้าง

ได้รูปมีข้อความสั้น ๆ แต่เพียงแค่นั้นก็ทำให้ใจอุ่นวาบและ
ยิ้มกว้างได้ไม่ยาก

No matter what, I got your back.